

For Københavns og Frederiksbergs Vedkommende gælder særlige Regler efter de paagældende kgl. Anordninger af henholdsvis 5. Maj 1913 og 29. April 1913.

Under Hensyn til de Vanskeligheder, der navnlig ved Ansættelsen af Handlende og andre Næringsdrivende kan være forbunden med en nærmere Undersøgelse og kritisk Gennemgang af disses Regnskaber, har der i de forløbne Aar jævnlig været tillagt Skatteraadene særlig Bemyndigelse til at antage sagkyndig Assistance til Gennemgang af saadanne Regnskaber. Under Hensyn til at det nu ved Forslagets § 22 søges paalagt alle bogføringspligtige samtidig med deres Selvangivelse at indsende Driftsregnskab og Statusopgørelse, har man anset det for rettest samtidig at sikre Skatteraadene Adgang til altid at kunne erholde fornøden sagkyndig Bistand til Undersøgelse af disse Oplysninger.

Man gaar ud fra her igennem at kunne naa til en mere korrekt Ansættelse af de paagældende Skatteydere allerede i første Instans, saaledes at Antallet af Paaklager til Landsoverskatteraadet kunde formindskes, og dette Raad derigennem i nogen Grad aflastes for en Del af dets meget betydelige Arbejde og naa til en hurtigere Afgørelse af de indgaaede Klager, ligesom Tilfælde af efterfølgende Indskridelse fra Raadets Side overfor de stedfundne Ligninger formentlig vilde blive begrænsede og under alle Omstændigheder naa til Gennemførelse paa et tidligere Tidspunkt end efter den gældende Ordning.

Tanken er dog ikke at gøre Benyttelsen af den nævnte Medhjælp obligatorisk for Skatteraadene, men alene at sikre disse fornøden Bistand i Tilfælde, hvor Formanden eller Medlemmerne ikke selv maatte se sig i Stand til med Sikkerhed at behandle det indkomne Materiale, altsaa navnlig overfor større kommercielle eller industrielle Foretagender med indviklede og vidtløftige Regnskaber.

De paagældende Konsulenter tænkes udtagne blandt særlig regnskabskyndige Personer, og antagelig vilde navnlig de autoriserede Revisorer være egnede til at komme i Betragtning.

Til § 19.

Efter den nugældende Lov bestaar Landsoverskatteraadet af 9 Medlemmer, af hvilke Formanden og 1 Medlem, der i Formandens Forfald fungerer for denne, udnævnes af Kongen, 3 Medlemmer vælges af Finansministeren og 4 af Rigsdagen udenfor dens Midte. Heri har man ikke

fundet Anledning til at foretage nogen Forandring.

Som 3. Stk. har man foreslaaet optaget en Bestemmelse om, at Antallet af de for Raadet nødvendige Tjenestemænd og Medhjælpere bestemmes ved de aarlige Normeringslove og Finanslove.

Til § 21.

Efter den nugældende Lov sker Ansættelsen af Indkomster, af hvilke der i Henhold til de kommunale Beskatningsregler skal svares Erhvervsskat samtidig med Mandtalslistens Udfærdigelse, og Underretning om Ansættelsen meddeles Bopælskommunens Ligningsmyndighed.

Da denne Ansættelse, der foretages uden Støtte af Selvangivelse, ofte vil være vildledende, har man foreslaaet, at den afløses af en blot Meddelelse til Opholdskommunen om, at den paagældende Person vil blive ansat til Erhvervsskat.

Til § 22.

Bestemmelserne er i alt væsentligt ensartede med de tilsvarende Regler i Loven af 8. Juni 1912. Kun har man i Forslaget forlangt en noget mere udførlig Specification af Formueangivelserne, hvorhos man har udstrakt den Pligt til at selvangive Indkomsten og ledsage Selvangivelsen med Driftsregnskab og Status, der efter Loven af 8. Juni 1912 kun gælder Dødsboer, Selskaber og Foreninger, til at gælde alle bogføringspligtige efter Lov Nr. 98 af 10. Maj 1912, ligesom man har anset det for rettest, at der overfor Personer, der, uanset at de ikke er pligtige til at føre Bøger, dog fører Driftsregnskab eller foretager regelmæssig aarlig Statusopgørelse, gives Skatteraadene og Landsoverskatteraadet Adgang til eventuelt under Bødetvang at indkræve de tilsvarende Oplysninger.

Endelig har man i Tilslutning til Bestemmelsen i Lov om Selvangivelse af Formuer af 13. Oktober 1917 § 7, hvorefter Landsoverskatteraadet i alle Tilfælde kan fremtvinge Selvangivelse af Formuen, ment at maatte optage en tilsvarende Bestemmelse i nærværende Paragraf, men med den Udvidelse, at tilsvarende Beføjelse tillægges Skatteraadene.

Til §§ 23—30.

Forslagets Regler om Ligningsmyndighedernes og Skatteraadenes Fremgangsmaade med Hensyn til Ligningens Foretagelse m. v. er i det hele ensartede med de tilsvarende Regler i Loven af 8. Juni 1912, kun har man med Hensyn til